

ELÊ

Muzaffer BAYRAM

Meneviş Yayınları: 117
Roman Dizisi: 24

ELÊ

Muzaffer BAYRAM

© FCR YAYIN REKLAM BİLGİSAYAR SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
(Sertifika no: 13178)

Mizanpaj ve Kapak
FCR

Baskı ve Cilt
ANKARA ÖZGÜR MATBAACILIK
BASIM YAYIN DAĞITIM SAN. TİC. A. Ş.
Ostim OSB Mh. 1250 Cd. No: 24 Yenimahalle/ANKARA
Tel: 0312.385 70 77 (Sertifika no: 46821)

1. Baskı: Nisan 2021

ISBN: 978-9944-785-98-3

FCR YAYIN REKLAM BİLGİSAYAR SANAYİ ve TİC. LTD. ŞTİ.
Hacı Bayram Mah. Boyacılar Sk. No: 14/1
Ulus-Altındağ/ANKARA Tel: (0312) 310 08 60
Web: www.menevis.net • e-mail: menevis@fcr.com.tr

ELÊ

Muzaffer BAYRAM

Ankara 2021

MUZAFFER BAYRAM

Muzaffer Bayram 1978 Siverek doğumlu. 7 yaşına kadar Adana'da, 18 yaşına kadar Siverek'te yaşayan Bayram, üniversite için 5 yıl İstanbul'da bulundu. 2001 yılından beri Kıbrıs'ta yaşıyor. Yıldız Teknik Üniversitesi iktisat; Yakın Doğu Üniversitesi MBA mezunu. 2018 yılında Dicle Üniversitesi'nde işletme doktorasını tamamladı. Evli ve iki çocuk babası olan Bayram, Kıbrıs'ta özel sektörde yönetici olarak çalışıyor.

Çeşitli sivil toplum kuruluşlarında aktif görevler alan Muzaffer Bayram aynı zamanda "Türkiye Yazarlar Birliği" üyesi. Bayram, Guinness Rekorlar Kitabı'nın aynı anda dünya kitap okuma rekorunun kırıldığı 2012 yılında etkinlik organizasyonunu gerçekleştiren "Sivil Der" adlı sivil toplum kuruluşunda başkan olarak görev aldı. Bu etkinlikte Siverek'te 30.231 kişiyle aynı anda Ahmet Arif'in "Anadolu" adlı şiiri okunmuştur. Kıbrıs'ta amatör bir tiyatro grubunda da görevler almış Bayram'ın aynı zamanda tiyatro oyunları bulunmaktadır.

Yazarın daha önce yayınlanmış üç kitabı bulunuyor: "Yolcu", Kitap Atelyesi, 2007 (tiyatro oyunu). "Âdem'in Günlüğü", Kitap Atelyesi, 2007 (hikaye). "Bir Adamlık Hikâyeler", Cinius Yayınları, 2010 (roman).

Yazardan,

*“Kadınlar bilirim ÷lkeme ait.
Y÷rekleri Akdeniz gibi geniş,
Soluđu Afrika gibi sıcak,
G÷ğ÷sleri Çukurova gibi münbit.
Dađ gibi oturlar evlerinde.
Limanlar gemileri nasıl beklerse
Öyle beklerler erkeklerini.
Yaslandın mı çınar gibidir onlar,
Sardın mı umut gibi.”*

Erdem Bayazıt

Bu kitap bildiğim, tanıdığım tüm kadınlar için kaleme alındı. Yazmasam olmazdı. Yazmasam bir şeyler eksik kalırdı.

Kendimi tanımaya, çevremde olanları anlamaya başladığım zamanlara ait hafızamda kalan her şeyin kadınlar tarafından şekillendiğini görüyorum. Annem, ninelerim, komşu kadınlar, abla, hala ve teyzelerim... İlk sığınaklarımız onlar oldu. Çođu kişi gibi benim de ilk arkadaşlarım, ilk sırdaşlarım onlardı. En zayıf olduğum dönemlerde onlara sığındım. Çocukluđumun en mahrem, en utanılası anlarında yanımdaydılar. Beni hoş gördüler, ayıplamadılar, kınamadılar.

Aklıma kazınan ilk çocukluk anılarımın hepsinde onlar var. Bu anlar onlar tarafından bir hamur gibi yoğrulmuş ben farkında olmadan. Onların hissetmiş olduğu gibi hissetmiş olduğumu; onlarınki gibi canımın yandığını, hayaller kurduğumu, çaresiz kaldığımı görüyorum yıllar sonra. Onların kahramanı olduğu veya anlattığı hikâyelerle yođrulдум.

Annemin, ‘Çok sevdiği evli bir adamın taziyesine gidip yas tutan kadının hikâyesi’ bunlardan biri örneğin. Bu hikâyeye kitabın sonunda yer aldı. Benim yüreğim sızladı yazarken. Aynı çaresizliği, aynı mağçubiyeti, aynı utancı yaşadım yazarken. ***Kitabımda iç içe geçen tüm hikâyeler ilk çocukluk yıllarımdan kalma anılarımın kurgulanmasıyla oldu. İsimler, yerler benzeşse de gerçek yaşamla ilgisi yok ve tamamen kurgu ürünü hepsi.***

Kitabın yazıldığı on yıl boyunca hikâyeyi canlı tutan, yazımın itici gücünü oluşturan şey ise çocukken ismi anılınca korktuğum bir deli adam oldu. Korktuğum için sokaktan geçerken elime taş aldığımı hatırlıyorum ama ona doğru fırlatıp fırlatmadığımı hatırlamıyorum. Akibeti hep meçhul kalmıştı benim için bu zavallının. Çok sonraları öldüğünü duydum. Bir yakınımı kaybetmiş gibi üzülmüştüm ölüm haberine.

Bu garip adama karşı hissetiklerim ve duyduğum vicdan azabı bir tarafa özellikle çocuğu deli denilip taşlanırken annesinin neler hissetmiş olabileceğini çok düşünüp, çok dertlenmiştim yıllarca. Uykularımı kaçırdı hissetiklerim; yüreğim ezildi. Evlat sahibi olunca bu duyguların altında daha çok ezildim.

Bu kitap aslında bir delinin annesine ait bir hikâye. Hissettiklerini ne kadar yansıtabildim emin değilim. Ama kitabın yazıldığı on yıl boyunca bu kadınla aynı şeyleri hissettiğimi söyleyebilirim. Onun çıkmazlarını yaşadım. Yazdığım her satırda, her sayfada acılarını yüreğimde duydum. Oğluna yaptığı dualara yüreğimle eşlik ettim. Bu on yıl boyunca önce babasını, sonra annesini, en son sevdiği adamı onunla beraber gömdüm içime.

Elé'nin ölümü ise bir tırtılın bir kelebeğe dönüşmesi gibi sessizce oldu. Bir ben vardım yanı başında. Son nefesini verirken fısıldadığı her şeyi duydum, ah çekişlerini dinledim. Kozasını çatlatıp rengârenk kanatlarıyla gökyüzüne doğru uçmasını seyrettim.

Kitabın içinizde birçok şeye dokunacağına eminim. Sıcacık bir şeyler bulacaksınız okurken. Bir sokakta yıllar sonra karşılaştığınız bir dostunuza rastlar gibi sayfalarda yitirdiklerinize rastlayacaksınız. Çocukluğunuza ait bir şeyler bulacaksınız belki. İlk aşklarınıza, unutamadıklarınıza, uykunuzu kaçıranlara, sinir olduklarınıza, öfke duyduklarınıza rast geleceksiniz bazı sayfalarda. Elé'nin hissettiklerini hissedecek, ümitlerine sarılacaksınız belki de. Kitabın sonunda elinize konan narin bir kelebeği kaybetmenin boşluğunu hissedeceksiniz yüreğinizde.

Keyifli okumalar,

Muzaffer Bayram
12 Mart 2021,
Girne, KKTC

Teşekkürler,

Hayatımı doldurdıkları ve anlam kattıkları için
oğlum Mustafa Zana Bayram ve
kızım Zehra Bilge Bayram'a,

Kitabıma öneri ve eleştirileriyle katkı koyan,
varlıklarından her zaman güç ve destek aldığım
tüm aile bireylerime ve tüm arkadaşlarıma
teşekkür ediyorum.

Ayrıca,
Kitabımın editörlüğünü yapan Hüseyin Nazlıyıldın
beyefendiye ve kapak tasarımını gerçekleştiren
güzel insan Sn. Coşkun Işıkgül beyefendiye,

Ve kitabın basım ve yayınlanma sürecinde emeği geçen
herkese özel teşekkürlerimi sunuyorum.

Bu kitap;
başta annem ve eşim olmak üzere
bizleri önce rahimlerinde
sonra yüreklerinde taşıyan
tüm kadınlara
ithaf edilmiştir.